

Sygn. akt III Cz 594/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SSO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie: SSO Henryk Brzyżkiewicz

SSO Roman Troll

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2018r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela Gmina W.

przeciwko dłużnikowi Z. M.

o egzekucje świadczeń pieniężnych

na skutek zażalenia dłużników

od rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 postanowienia

Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 14 listopada 2017r., sygn. akt I Co 437/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Roman Troll SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz

Sygn. akt III Cz 594/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 1 postanowienia z dnia 14 listopada 2017 roku odrzucił skargę dłużnika z dnia 27 marca 2017 roku.

Uzasadniając orzeczenie, Sąd wskazał, że w dniu 27 marca 2017 roku dłużnik wniósł do tutejszego Sądu skargę (opatrzoną datą 27 marca 2017 roku) na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim M. S. w postaci zawiadomienia o wszczęciu egzekucji w celu dokonania eksmisji z lokalu mieszkalnego. Sąd wskazał, że skarga została 13 czerwca 2017 roku przekazana komornikowi celem nadania jej biegu i zgodnie art. 767 § 5 k.p.c., ten dzień został uznany, za dzień wniesienia skargi. Uwzględniając, że zawiadomienie o wszczęciu egzekucji dłużnik otrzymał 20 marca 2017 roku, Sąd uznał skargę wniesioną przez dłużnika jako spóźnioną i na podstawie art. 767³ § 1 k.p.c. odrzucił. Sąd nadto uznał, że co do wszczęcia egzekucji nie zachodziła więc potrzeba podjęcia działań przez sąd z urzędu, zgodnie z art. 759 § 2 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik, podnosząc, że został on pouczony, że skargę winien wnieść do komornika sądowego, a nie do sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 767 § 4 i 5 k.p.c. skargę wnosi się w terminie tygodniowym od dnia dokonania czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona; w innych przypadkach - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, a w braku zawiadomienia - od dnia powzięcia wiadomości przez skarżącego o dokonanej czynności. Skargę na zaniechanie przez komornika dokonania czynności wnosi się w terminie tygodniowym od dnia, w którym skarżący dowiedział się, że czynność miała być dokonana. Zgodnie natomiast z art. 767 § 5 zd. 1 k.p.c. skargę wnosi się do komornika, który dokonał zaskarżonej czynności lub zaniechał jej dokonania.

Powyżej przytoczona treść przepisu została zmieniona art. 2 ustawy z dnia 10 lipca 2015r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz. 1311) i obowiązuje od 8 września 2016r.

Niewątpliwie pouczenie zawarte w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji w celu dokonania eksmisji z lokalu mieszkalnego uwzględniało nieobowiązującą już wtedy treść przepisu i w tym zakresie było błędne. Niemniej jednak nie mogło ono mieć wpływ na skuteczność wniesionej skargi, a wyłącznie stanowić podstawę do złożenia wniosku o przywrócenie terminu (porównaj: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2016r., IV CZ 91/15).

Skoro zatem skarga została wniesiona do sądu, pomimo obowiązku wniesienia jej do komornika, to termin do jej wniesienia liczony jest od chwili nadania przesyłki przez sąd niewłaściwy do sądu właściwego. W okolicznościach niniejszej sprawy nastąpiło to dopiero z dniem 13 czerwca 2017r. co skutkowało prawidłowym stwierdzeniem przez ten Sąd, że skarga została wniesiona po upływie przepisanej terminu, a w konsekwencji, zastosowania skutków procesowych wynikających z (...) § 1 k.p.c., tj. odrzuceniem skargi jako wniesionej po upływie przepisanej terminu.

Z tych względów zażalenie dłużnika podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i 13 § 2 k.p.c.

SSO Roman Troll SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz